

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر وضعیت قرارگیری نوزادان نارس بر اشباع اکسیژن خون شریانی، غلظت اکسیژن دمی مصرفی و اتساع شکم

محل انتشار:

دوماهنامه فیض، دوره 21، شماره 5 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

فرزانه بلالی - کارشناس ارشد پرستاری مراقبت ویژه نوزادان، مرکز تحقیقات تغذیه با شیر مادر، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

زهرا جعفری - کارشناس ارشد پرستاری مراقبت ویژه نوزادان، مرکز تحقیقات سلامت مادر، جنین و نوزاد، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

اکرم دبیریان - مربی، گروه کودکان و مراقبت ویژه نوزادان، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی، تهران، ایران

محمد حیدرزاده - استادیار، گروه کودکان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: قرار دادن نوزادان در وضعیتی که نیاز به اکسیژن و عوارض ناشی از روش فشار مثبت مداوم راه هوایی را کاهش دهد، بسیار مهم می باشد. هدف این مطالعه تعیین تاثیر وضعیت قرارگیری بر اشباع اکسیژن خون شریانی، غلظت اکسیژن دمی (FIO₂) و اتساع شکم در نوزادان نارس مبتلا به سندروم دیسترس تنفسی تحت فشار مثبت راه هوایی از راه بینی است. مواد و روشها: در این کارآزمایی بالینی 41 نوزاد نارس به صورت تصادفی ساده و با طراحی یک گروهی قبل و بعد وارد مطالعه شدند. میزان اشباع اکسیژن شریانی، غلظت اکسیژن دمی و اتساع شکم در وضعیت طاقباز و خوابیده رو به شکم در فرم جمع آوری اطلاعات ثبت شد. و همچنین بین میانگین اندازه دور شکم در وضعیت طاقباز و خوابیده رو به شکم اختلاف معنی دار وجود داشت ($P=0/022$ و $P<0/001$). تغییر معناداری در میانگین اشباع اکسیژن خون شریانی بین دو وضعیت وجود نداشت ($P=0/749$). نتیجه گیری: اتساع شکم و غلظت اکسیژن دمی نوزادان در وضعیت خوابیده به شکم کاهش می یابد. لذا این روش حمایتی، بدون هزینه و موثر برای این نوزادان پیشنهاد می گردد.

کلمات کلیدی:

نوزاد نارس، وضعیت قرارگیری، فشار مثبت راه هوایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/947847>

